

De onafhankelijke klachtencommissie als bedoeld in artikel 10 van de Wet Verplichte Geestelijke Gezondheidszorg regio Eindhoven

is inzake de klacht 2022/007 van:

De heer XXXX, geboren op XXXX en ten tijde van de klacht verblijvend binnen de Long Care van GGZE,

tot het navolgende oordeel gekomen.

1. Ontstaan en loop van het geding

De klachtencommissie ontving op 28 januari 2022 een klacht van de heer XXXX, hierna te noemen: 'klager'. Deze klacht is op 1 februari 2022 voorzien van een toelichting c.q. onderbouwing.

Klager heeft zich voor het opstellen van zijn klaagschrift laten bijstaan door mr. XXXX, advocaat te Doorn. Bij de mondelinge behandeling van de klacht werd klager ook bijgestaan door mr. XXXX.

De klacht richt zich tegen de heer XXXX, GZ-psycholoog afd. Long Care binnen GGZE, hierna te noemen: 'verweerder'.

De klachtencommissie ontving op 10 februari 2022 een verweerschrift van verweerder.

De klachtencommissie was door de veiligheidsmaatregelen die moesten worden getroffen om de verspreiding van het Coronavirus tegen te gaan niet in de gelegenheid om klachten in fysieke aanwezigheid van klager en verweerder te behandelen. De klachtencommissie heeft de klacht daarom via een beeldverbinding behandeld. Klager, diens advocaat, de leden van de klachtencommissie en de secretaris van de klachtencommissie hebben deelgenomen aan de behandeling van de klacht via de beeldverbinding. Verweerder is niet verschenen op de mondelinge behandeling, hoewel hij daartoe wel adequaat was opgeroepen. De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 15 februari 2022 te 11.00uur.

2. Inhoud van de klacht

De klacht richt zich tegen de beslissing van verweerder waarbij klager werd beperkt in de toegang tot communicatiemiddelen d.d. 27 januari 2022, in die zin dat klager daardoor op 27 januari 2022 geen toegang had tot zijn advocaat.

3. Standpunt van de klager

Op 27 januari 2022 kon klager als gevolg van de bestreden beslissing van verweerder, inhoudende een beperking in de toegang tot communicatiemiddelen, zijn advocaat niet bellen. Klager geeft aan dat het een recht is om zijn advocaat te spreken. Op een later stadium, toen hij gekalmeerd was op zijn kamer, was hij nog steeds niet in de gelegenheid gesteld zijn advocaat te bellen. Het tijdstip waarop hij was gekalmeerd, kon klager zich niet meer herinneren. Klager geeft aan dat hij geen beslissing op papier heeft gekregen over deze beperking. Hij ontving enkel het stappenplan, maar niet de toelichting daarop.

Mr. XXXX geeft aan dat de klacht toespitst op het gegeven dat de heer XXXX geen contact kon krijgen met zijn advocaat op 27 januari 2022. Als aan een cliënt een dergelijke maatregel wordt opgelegd, dan is het belangrijk dat zijn cliënt hem kan spreken. Indien de situatie echt zo erg was dat cliënt hem niet kon bellen, dan had mr. XXXX dit graag via de afdeling willen vernemen. Dan wist hij dat er iets speelde. De 9.6 beslissing over de opgelegde beperking heeft de heer XXXX op 28 januari 2022 ontvangen.

4. Standpunt van verweerder

Blijkens het verweerschrift d.d. 10 februari 2022 stelt verweerder zich op het standpunt dat er adequaat gehandeld is door de beslissing te nemen om klager te beperken in zijn communicatiemogelijkheden. Er zijn namelijk alternatieven geboden voor zijn gedrag en klager is erop gewezen dat hij op een later tijdstip met zijn eigen telefoon zijn advocaat kon bellen. Hierdoor werd het op dat moment, de klachtencommissie begriipt op 27 januari 2022, ontwrichtend gedrag van klager passend bij zijn problematiek ingeperkt. Klager zou daar op een later tijdstip niet meer op zijn teruggekomen, ook niet toen hij zijn telefoon weer tot zijn beschikking had.

5. Bevoegdheid van de klachtencommissie

Klager verbleef op grond van een rechterlijk vonnis, inhoudende dat hem de maatregel terbeschikkingstelling met dwangverpleging is opgelegd, in de instelling ten tijde van het toepassen van de verplichte zorg. De klacht van klager richt zich op gedragingen waarop de Wvggz van toepassing is. Dat betekent dat klager bij de klachtencommissie een klacht zoals omschreven in artikelen 9:10 jo. 10:3 van de Wvggz kan indienen.

De klachtencommissie voldoet voor wat betreft haar samenstelling aan artikel 10:2 lid 3 van de Wvggz.

De klachtencommissie heeft vastgesteld dat de klacht die klager naar voren heeft gebracht, namelijk over de beslissing tot toepassen van verplichte zorg in de vorm van het beperken van de toegang tot communicatiemiddelen, behoort tot de in artikel 10:3 genoemde verplichtingen en beslissingen op grond waarvan een patiënt een klacht kan indienen. Het klachtrecht op grond van de Wvggz is derhalve van toepassing op de klacht die klager naar voren brengt.

6. Beoordeling

1. Formaliteiten

De klachtencommissie overweegt dat uitgangspunt in het gezondheidsrecht het zelfbeschikkingsrecht is. Iedere patiënt mag zelf uitmaken of hij een (be)handeling wel of niet wil ondergaan. Uitzonderingen op dit zelfbeschikkingsrecht moeten bij wet geregeld zijn. Klager verbleef in de zorginstelling, dan wel is aldaar in behandeling, op grond van de aan hem opgelegde terbeschikkingstelling met dwangverpleging. Op de voorgenomen vormen van verplichte zorg zijn de bepalingen ter zake van de Wet verplichte ggz van toepassing. Omdat verplichte zorg een ingrijpende inbreuk is op het zelfbeschikkingsrecht en op de lichamelijke integriteit van de patiënt, dienen er zowel procedurele als inhoudelijke waarborgen in acht te worden genomen alvorens over te kunnen gaan tot het verlenen van verplichte zorg.

De klachtencommissie beschouwt de klacht van klager, inhoudende dat hij zijn advocaat op 27 januari 2022 niet kon spreken en dat hij de betreffende beslissing niet op schrift heeft verkregen, als een klacht met betrekking tot het niet in acht nemen van de formele vereisten voor het toepassen van verplichte zorg.

Op grond van artikel 9:6 jo. 8:9 Wvggz neemt de zorgverantwoordelijke de beslissing tot verplichte zorg niet dan nadat hij:

- zich op de hoogte heeft gesteld van de actuele gezondheidstoestand van betrokkene;
- met betrokkene over de voorgenomen beslissing overleg heeft gehad;
- voor zover de zorgverantwoordelijke geen psychiater is, hierover overeenstemming heeft bereikt met de geneesheer-directeur.

Voorts stelt de zorgverantwoordelijke de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg op schrift en voorziet hij deze van een schriftelijke motivering.

Op grond van de dossierstukken waarover de klachtencommissie beschikt, waaronder in ieder geval het artikel 9.6 formulier en de voortgangsrapportage, en hetgeen is besproken tijdens de mondelinge behandeling, is de klachtencommissie het volgende gebleken. Op 27 januari 2022 is de toepassing van het stappenplan als onderdeel van verplichte zorg met klager besproken. Onderdeel van dit stappenplan was de (tijdelijke) ontneming van de telefoon en tv van klager. Hierop reageerde klager geagiteerd en vertoonde hij dergelijk gedrag. Ook gaf klager op dat moment te kennen zijn advocaat te willen raadplegen. Daarop is getracht klager te kalmeren en is hem aangegeven dat hij in de gelegenheid wordt gesteld zijn advocaat te bellen, zij het op een later moment. Dat klager moest kalmeren blijkt ook uit hetgeen hij zelf ter zitting heeft verklaard, doch kon klager zich het precieze tijdstip niet herinneren. Blijkens de voortgangsrapportage is het art. 9:6 formulier op 28 januari 2022 in de ochtend uitgereikt aan klager en heeft zijn advocaat tevens een afschrift ontvangen. Dit is conform het bepaalde in art. 9.6 lid 7 Wvz. Klager heeft derhalve een op schrift gestelde toelichting bij het stappenplan ontvangen. Vervolgens is door de advocaat op 28 januari 2022 om 13.30 uur een klacht ingediend. Naar het oordeel van de klachtencommissie betekent dat dat klager en zijn advocaat in ieder geval voor 13.30 uur op 28 januari 2022 overleg met elkaar hebben gehad. De klachtencommissie onderschrijft het recht en het belang van klager op toegang tot zijn advocaat en wel spoedig nadat klager te horen kreeg dat hij beperkt zou worden in zijn toegang tot zijn tv en telefoon. Gelet op het gegeven dat klager - na te zijn gekalmeerd - in de ochtend van 28 januari 2022 contact heeft gehad met zijn advocaat en dat dit contact heeft geresulteerd in een aan de klachtencommissie gerichte klacht, is het voldoende aannemelijk dat klager zo spoedig mogelijk na de beperking zijn advocaat kon raadplegen. Het is de klachtencommissie niet gebleken dat klager is geschaad in zijn belangen doordat hij niet direct op het moment dat klager dat wenste zijn advocaat kon bellen. De klacht van klager wordt derhalve **ongegrond** verklaard.

Gelet op de formulering van de klacht van klager ziet de klachtencommissie geen aanleiding en noodzaak om de materiele/inhoudelijke vereisten van het toepassen van verplichte zorg te beoordelen.

7. Uitspraak

De klachtencommissie verklaart de klacht van klager over de toepassing van verplichte zorg in die zin dat hij werd beperkt in de toegang tot communicatiemiddelen d.d. 27 januari 2022 en meer in het bijzonder dat hij daardoor op diezelfde dag geen toegang had tot zijn advocaat **ongegrond**.

ALDUS gedaan op 24 februari 2022 door de klachtencommissie van de Stichting GGzE te Eindhoven, bestaande uit mevrouw mr. XXXX, plaatsvervangend vice-voorzitter, en de leden dr. XXXX, psychiater, en mevrouw XXXX, in tegenwoordigheid van mevrouw XXXX, plaatsvervangend secretaris.